

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШІНСЬКОГО»,
АНЬХОЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІНАНСІВ ТА ЕКОНОМІКИ
(ANHUI UNIVERSITY OF FINANCE AND ECONOMICS) (KHP);
КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ В ЛОС-АНЖЕЛЕСІ
(UNIVERSITY OF CALIFORNIA, LOS ANGELES) (USA);
АРІЄЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ARIEL UNIVERSITY CENTER OF SAMARIA) (ISRAEL)**

**кафедра філософських і соціологічних студій та соціокультурних
практик**

МАТЕРІАЛИ

**VIII Міжнародної наукової конференції
«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО
ПІЗНАННЯ»**

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Одеса -2026

УДК: 1:403:316.6 (08)

DOI: <https://doi.org/10.24195/PhilosophicalKnowledge2026>

Методологія та технологія сучасного філософського пізнання. Матеріали VIII Міжнародної конференції студентів, молодих вчених та науковців (Одеса, 21-22 травня 2026 р.) 207 с.

Рецензенти:

Стовпець Олександр Васильович, доктор філософських наук, професор, професор кафедри соціальних і гуманітарних дисциплін Одеського національного морського університету.

Каменська Тетяна Григорівна, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри суспільних комунікацій та регіональних студій Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова.

Збірник матеріалів VIII Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; Голодомор – геноцид - Холокост: проблема пізнання моральних складових розвитку XXI століття; трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства; філософію штучного інтелекту. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 25 червня 2026 р.)

Список використаних джерел:

1. Вплив ефективності крос-культурної комунікації на розвиток індустрії туризму / О. В. Акімова та ін. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2024. Том 9, № 4. С. 184–191. [1]
2. Петренко Т. Крос-культурна комунікація в університеті – контекст Стамбульської конвенції. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2024. Вип. 77, ч. 2. С. 262–267. [1]
3. Романова А. В., Іванова І. П. Визначення ролі крос-культурної комунікації в системі підвищення ефективності консалтингу в Україні. *Економіка та суспільство*. 2025. № 69. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/6485> (дата звернення: 21.06.2026). [1]
4. Decoding Silence in Digital Cross-Cultural Communication: Overcoming Misunderstandings in Global Teams / M. L. Patterson et al. *Research on Digital Interaction*. 2024. Vol. 11, Iss. 3. P. 412–425. [1]
5. Effective Cross-Cultural Communication for International Business / S. Kumar et al. *Journal of International Business Communication*. 2026. Vol. 14, Iss. 2. P. 89–104. [1]
6. The Ethical Dimensions of Cross-Cultural Communication: Exploring the NLP Approach in Student Exchange Programs / J. Smith et al. *Global Education Review*. 2026. Vol. 8, Iss. 1. P. 145–158. [1, 2]

Кубаш Олег Мирославович, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти ОНП «Філософія», кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м.Одеса, Україна.

ВЕКТОРИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЛЮДИНИ У ХХІ СТОРІЧЧІ (ФІЛОСОФСЬКО-АНТРОПОЛОГІЧНИЙ ВИМІР)

Сучасний етап розвитку цивілізації характеризується переходом від природної (дарвінівської) еволюції до еволюції керованої, спрямованої та технологічно детермінованої. Стрімка конвергенція так званих NBIC-технологій (нано-, біо-, інфо- та когнітивних наук) відкрила безпрецедентні можливості для модифікації людського тіла та психіки. Якщо раніше медицина фокусувалася виключно на терапії та терапевтичному відновленні норми, то в ХХІ столітті концепція «удосконалення людини» (*human enhancement*) перетворилася на самостійний вектор глобального розвитку. Наукові дискусії навколо цієї теми виходять далеко за межі суто технічних експериментів, охоплюючи глибинні філософські проблеми сутності Homo sapiens, кордонів особистісної ідентичності та майбутнього людського виду в епоху постгуманізму.

Основні вектори вдосконалення людини. Аналіз сучасних науково-технологічних трендів дозволяє виокремити три ключові домінантні вектори трансформації людини:

1. Біологічний та генетичний вектор. Даний напрямок базується на досягненнях сучасної генної інженерії, зокрема на впровадженні молекулярних систем точного редагування геному типу CRISPR-Cas9. Мова йде не лише про повну ліквідацію спадкових та моногенних захворювань, а й про потенційне програмування специфічних ознак майбутніх поколінь («дизайнерські діти»). Важливим аспектом біологічного вектора є терапія старіння, спрямована на радикальне збільшення видової тривалості життя людини шляхом маніпуляцій з теломерами та клітинного репрограмування. Це змінює саме розуміння біологічних меж людського існування.
2. Когнітивний та нейротехнологічний вектор. Цей вектор передбачає пряме розширення інтелектуальних та сенсорних можливостей індивіда. Головним інструментом тут виступають нейрокомп'ютерні інтерфейси (НКИ), які розробляються такими компаніями, як Neuralink, Synchron та іншими академічними центрами. НКИ забезпечують прямий високошвидкісний обмін даними між корою головного мозку та штучними цифровими системами. У перспективі це нівелює бар'єри між біологічним мисленням та штучним інтелектом (ШІ), дозволяючи розширювати обсяги оперативної пам'яті людини, прискорювати процеси навчання та забезпечувати прямий телепатичний зв'язок із цифровим середовищем («інтернет тіл»).
3. Цифровий та трансгуманістичний вектор. У межах цієї парадигми людське тіло розглядається як застаріла та обмежена біологічна оболонка. Трансгуманізм як філософський та квазінауковий рух обґрунтовує необхідність переходу до «постлюдини» — кібернетичного організму, що поєднує в собі органічні елементи та штучні імпланти (кіборгізація). Кінцевою метою цього вектора є розробка технологій «завантаження свідомості» (*mind uploading*) на небіологічні носії, що теоретично відкриває шлях до цифрового безсмертя та повного звільнення свідомості від фізичних обмежень субстрату.

Морально-етичні ризики та антропологічні виклики. Неконтрольоване технологічне вдосконалення породжує комплекс екзистенційних загроз. По-перше, виникає загроза «генетичного та когнітивного розколу» людства. Нерівний доступ до дорогих біотехнологій може трансформувати нинішню економічну нерівність у біологічну нерівність, створюючи новий вид «технологічної еліти» та біологічно незахищених верств населення. По-друге, розмивається поняття людської автентичності та свободи волі. Якщо емоції, пам'ять та інтелектуальні рішення індивіда коригуються нейроімплантами або хімічними стимуляторами, постає питання: чи залишається така істота суб'єктом моралі та права? [1; 3]. По-третє, радикальне продовження життя та зміна демографічного балансу здатні зруйнувати існуючі соціальні, пенсійні та економічні системи.

Удосконалення людини у ХХІ сторіччі — це об'єктивний та невідворотний процес, стимульований глобальним ринком та науковою конкуренцією. Проте, щоб технологічний прогрес не призвів до дегуманізації та втрати людиною своєї сутності, необхідне негайне створення міжнародної етико-правової бази. Розвиток технологій NBIC має жорстко підпорядковуватися принципам біоетики, збереження рівних прав для всіх представників людського виду та концепції гармонійного розвитку особистості. Наукова спільнота повинна виробити чітку межу між терапевтичним лікуванням та потенційно небезпечним антропологічним експериментом.

Список використаних джерел:

1. Литовченко О. В. Редагування геному людини: етичні та правові межі біотехнологічного прогресу. Філософські проблеми сучасності. 2024. № 12. С. 45–58.
2. Мазур І. С. Нейрокомп'ютерні інтерфейси як інструмент когнітивного розширення людини. Вісник НАН України. 2025. № 3. С. 22–31.
3. Трансгуманізм як проєкт покращення людини: етико-філософський аналіз. [Електронний ресурс]. Режим доступу: [Електронна бібліотека Одеського національного університету](#).
4. Ідея трансгуманізму як складова побудови майбутнього світу: витоки, сутність і критика. Журнал Discourse. [Електронний ресурс]. Режим доступу: [Discourse](#).

Макіша Ілона Сергіївна, студентка III курсу, спеціальності менеджмент соціокультурної діяльності Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка, м.Чернігів, Україна,

Науковий керівник – Солдатенко Олександр Ігорович, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри мистецьких дисциплін Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка, м.Чернігів, Україна.

БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ

Благодійна діяльність у соціокультурній сфері є одним із ключових інструментів забезпечення сталого розвитку культурних інституцій, оскільки вона сприяє диверсифікації джерел фінансування, підвищенню інституційної автономії та формуванню нових моделей взаємодії між державою, бізнесом і громадянським суспільством. У сучасних умовах України, особливо в період воєнного стану та посткризового відновлення, благодійність фактично стала одним із базових механізмів підтримки функціонування культурної сфери, адже дозволяє оперативно реагувати на виклики та забезпечувати безперервність культурних процесів.

<i>Dobrolyubska Y.A., Hryhorchuk O.Y.</i>	A COMPARISON OF VIRTUAL AND TRADITIONAL MUSEUMS	113
<i>Коба О., Тодоров В.</i>	УКРАЇНЦІ – НАЙБІЛЬШИЙ НАРОД, ЯКИЙ ХОТІЛИ ЗНИЩИТИ У XX СТОЛІТТІ	116
<i>Коваленко Є. М.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ЕТИКИ КРОС- КУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	121
<i>Кубаш О. М.</i>	ВЕКТОРИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЛЮДИНИ У XXI СТОРІЧЧІ (ФІЛОСОФСЬКО- АНТРОПОЛОГІЧНИЙ ВИМІР	122
<i>Макіша І. С., Солдатенко О. І.</i>	БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ	124
<i>Pronoza Inna</i>	THE ROLE OF CIVIC EDUCATION IN SHAPING DEMOCRATIC RESILIENCE IN CONTEMPORARY UKRAINIAN SOCIETY	127
<i>Pronoza Inna, Kosinova Olha</i>	VALUE TRANSFORMATIONS OF CITIZENS' POLITICAL CONSCIOUSNESS UNDER CONDITIONS OF INFORMATION CONFRONTATION	130
<i>Pronoza Inna, Hryshchenko Oleksii</i>	TRANSFORMATION OF UKRAINE'S INFORMATION SECURITY POLICY IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION	133
<i>Семко Я. С.</i>	СУЧАСНИЙ ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ТА ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА ФОРМУВАННЯ МЕДІА РЕАЛЬНОСТІ	135
<i>Усатюк І. М.</i>	УСПІШНИЙ ДОСВІД КРАЇН У ПІСЛЯВОЄННИЙ ВІДБУДОВІ, ЯК ПРИКЛАД ДЛЯ УКРАЇНИ	138
<i>Фомюк К. В., Атаманюк З. М.</i>	ПОНЯТТЯ ВЛАДИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ЗДІЙСНЕННЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	141

VIII Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців

“МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ”

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Адреса редакції:

Україна, 65020, м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26, каб. 73 Тел.: (0482) 732-09-52